

Llengua materna

Llengua Materna. L'espanyol és una llengua romanç procedent del llatí parlat. Pertany al grup ibèric, i es originària de Castella, regió històrica de la Península Ibèrica, i l'actual Espanya. Es coneix també per l'americanisme “parlar Castilla” “ Entendre Castilla “ , comú en àrees rurals i indígenes entre Mèxic i la Patagònia.

És la segona llengua del món pel nombre de persones que la parlen com a llengua materna, després del xinès, mandarí, amb 427 milions de parlants nadius. És aquest l'idioma oficial del meu país.

Després de l'imperi romà, segons s'aplica, amb la dominació dels visigots es va acariciar la **unitat peninsular** i es parla per primera vegada de la mare Espanya. La posterior invasió va seguir utilitzant el terme com a arrel (Isba niya), i al començament del procés reconquistador els cristians sovint denominaven Espanya els territoris encara no conquistats com les terres d'Espanya (Inicis del segle XII), encara que en acabar el segle van a passar a denominar-se com els cinc regnes d'Espanya: Lleó, Castella, Navarra, Portugal, Catalunya i Aragó.

Moltes llengües es parlen a Colòmbia, dintre les quals el Castellà és llengua majoritària. Més de seixanta llengües indígenes i criolles a Colòmbia es parlen en àmbits locals i regionals i el seu nombre concret està sota discussió. D'acord amb Ethnologue, a Colòmbia hi ha un centenar d'idiomes o llengües de les quals 80 són llengües vives i 21 estan extintes.

Mes de 60 llengües aborígens es mantenen vives. Les principals famílies de llengües indígenes de Colòmbia

Clasificació de les llengües indígenes de Colòmbia			
Família	Grup	Llengua	Territori
Llengües arawak Es tracta de la família de llengües ameríndies amb més llengües a Sud-Amèrica	Arawak septentrional	Wayuunaiki	La Guajira
		Achagua	Meta
		Kurripako	Río Içana
		Cabiyari	Río Mirití-paraná
		Maipure (†)	Vichada
		Piapoco	Guainía, Vichada, Meta
Llengües bora witoto	Ahuano	Awá pit	Nariño

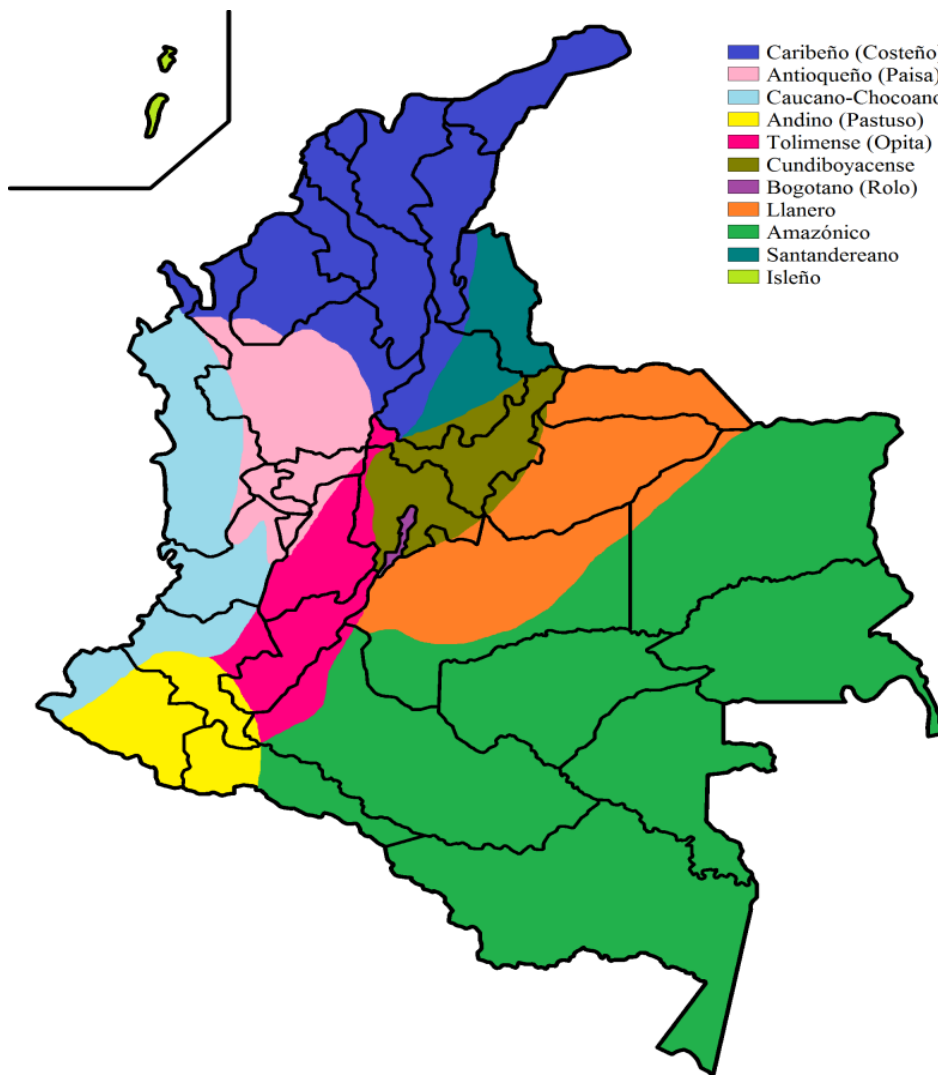
Alguns autors qüestionen que les llengües bora i witoto formin una única família a causa de les grans divergències entre els dos grups			Barbacoa (†)	Nariño	
			Pasto (†)	Nariño	
			Sindagua (†)	Nariño	
	Coconucano		Coconuco(†)	Cauca	
			Guambiano	Cauca	
			Totoró	Cauca	
Llengües bora witoto	Bora		Bora	Amazonas	
			Miraña	Amazonas	
			Muinane	Amazonas	
	Witoto		Meneca-Murui	Amazonas	
			Nonuya	Amazonas	
			Ocaina	Amazonas	
Llengües magdaleneics	Septentrional	Costero	Yukpa	Cesar	
			Opón-carare(†)	Santander	
	Meridional	SE Colombia	Carijona	Amazonas, Guaviare	
Llengües caribes	Magdalénico		Arhuaco	Ika (arhuaco)	Cesar, Magdalena
				Kankuí	Cesar
				Kogui	Magdalena
				Tayrona	Magdalena, La Guajira, Cesar
				Wiwa	Cesar
	Cundicocúyico		Duit (†)	Boyacá	
			Muisca (†)	Cundinamarca, Boyacá	

			Guane (†)	Santander	
			Tunebo	ARA, BOY, NSA, SAN	
			Barí	Cesar, Norte de Santander	
			Chimila	Magdalena	
	Ístmico	Kuna	Kuna	Urabá, río Atrato	
<p>.Llengües <i>choco</i></p> <p>Agrupades freqüentment juntament amb la família chibcha i lldioma paez en un grup macro chibcha. Actualment no existeixen arguments sòlids per sostenir aquest parentiu</p>	Emberá		Emberá	Costa del Pacífic	
	Waunana		Waunana	Chocó, Cauca, Valle del Cauca	
<p>Llengües guahibianas</p> <p>Alguns autors integren aquesta família de llengües juntament amb les llengües maipureanes dins del tall macroarahuacano encara que aquesta agrupació no s'accepta universalment</p>	Septentrional		Hitnú	Arauca	
			Hitanü	Arauca	
	Central		(Guahibo)	Meta, Vichada, Arauca, Guainía, Guaviare	
			Cuiba	Casanare, Vichada, Arauca	
<p>Llengües Maku</p> <p>Alguns autors consideren que el maku meridional sí forma una família però rebaixa que aquest grup estigui relacionat amb el maku septentrional</p>	Septentrional	Kakwa-Nukak	Kakwa	ríos Papurí y bajo Vaupés	
			Nukak	Guaviare	
			Puinave	Puinave	Guainía
	Nadajup	Jup	Yujup	ríos Japurá y Tiquié	
			Jupda	ríos Papurí y Tiquié	
	<p>Llengües quechuas Aquets llengües constitueixen una família de llengües diferents ja que no totes les varietats de quechuas son Inter comprensibles</p>	Quechua periférico		Chinchay (Q II-B)	Quichua norteño

Llengües Salibanas	Sáliba		Sáliba	Arauca, Casanare
	Piaroa		Piaroa	Vichada
Llengües Tucans	Occidental	Nord-occidental	Koreguaje	Río Orteguzaza
			Siona	Río Putumayo
	Central	nord	Cubeo	Vaupés, Cuduyarí Querarí, Pirabotón
		sud	Tanimuca	Guacayá, Mirítí Oikayá, Aporis
	Oriental	nord	Piratapuya	Papurí
			Tucano	Papurí, Caño Paca
			Wanano	Vaupés
		centre	Bará	Colorado, Frijol Lobo, Tiquié
			Desano	Vaupés
			Siriano	Vaupés
			Tatuyo	Vaupés
			tuyuca	Tiquié
		sur	Yurutí	Vaupés
			Barasana	Vaupés
	Carapana		Vaupés	
Llengües apilades		Macuna	Vaupés	
		Andoque	río Caquetá	
		Ticuna	Leticia, Puerto Nariño	
		Betoi (†)	Casanare	

	Camsá	Putumayo
	Cofán	Nariño, Putumayo
	Tinigua-pamigua (†)	Meta, Caquetá
<p>Llengües no classificades</p> <p>A mes existeix un conjunt de llengües amb documentació molt escassa i referències a llengües extingides que no han pogut ser classificades per falta d'informació</p>	Paez	Cauca, Huila, Valle del Cauca
	Andaquí (†)	Caquetá
	Colima (†)	Cundinamarca
	Malibú (†)	Tamalameque, Tenerife
	Mocana (†)	Cartagena de Indias
	Muzo (†)	Cundinamarca
	Panche (†)	Cundinamarca
	Pijao (†)	Tolima
	Yarí	Caquetá
	Yurí	Amazonas

REGIONS COLOMBIANES PER DIALECTES

TENDÈNCIA TRADICIÓ ACTUAL I CULTURA

Aquesta ha estat una radiografia de la realitat lingüística de la meva “Colòmbia” i les incidències històriques en el seu desenvolupament. A cada Colòmbia trobarem matisos. De totes maneres Colòmbia és un país en progrés encara que els valors històrics lingüístics respecte a aquesta riquesa, van ser menyspreats en altres temps. Finalment els colombians tenen aquesta riquesa lingüística, que ara hem identificat, com a complement a l’argot comú. Treballem per depurar el nostre castellà i protegir el valor lingüístic ulterior que algunes comunitats practiquen.

Colòmbia és un país en ple desenvolupament i ha vingut incrementat les seves possibilitats de formació de llengües, atenent la demanda que propiciï la globalitat en totes les seves formes: culturals, comercials, polítiques, professionals i esportives.

L'estructura formativa en els diferents espais ha crescut substancialment en qualitat i quantitat. És així com els col·legis privats imparteixen una formació per comunitats. Amb anglès, francès, alemany, italià i instituts especialitzats en altres llengües que responen a les tendències actuals.

En l'actualitat som al volant de 7.264.997,700 persones al món que cada segon van sumant més i més, i creix, així, la població dels països, que pot ajudar a desenvolupar al país o no.

Tal vegada un dels aspectes més interessants quant al creixement desaccelerat en qüestions demogràfiques d'alguns països sigui l'increment de les persones que parlen l'idioma oficial, la qual cosa treu de balanç la creença que certes llengües com l'anglès, són les parlades al món.

Xinès: 1.197 milions de parlants nadius

Així és, el xinès està dominant el món a pesar que té diferents formes i dialectes per parlar-se, la variant més coneguda és el mandarí amb 848 milions. Així que no estaria malament començar a prendre unes classes de xinès per quan ens conquistin.

Espanyol : 399 milions

399 milions: viuen a Mèxic, 41 milions a Colòmbia, a Argentina són 38 milions, a Veneçuela són 26 milions, a Espanya són 38,4 milions i als Estats Units, 35 milions. Els hispanoparlants, tal vegada podrien dominar el món algun dia.

Anglès: 335 Milions

Aquests es reparteixen entre 225 milions als Estats Units, 55 milions a Regne Unit, 19 milions al Canadà, 15 milions a Austràlia i 4 milions a Nova Zelanda. Això sense explicar a tots els que l'utilitzen com a segona llengua, l'aprenen a l'escola o l'utilitzen a la feina.

Hindi: 260 milions

La gent que parla aquest idioma es troba en la seva majoria a l'Índia i al Nepal a pesar que almenys 120 milions tenen una segona llengua, com l'anglès.

Àrab: 242 milions

Aquest idioma s'expandeix per diferents països, els quals tenen diferents formes i variació de la llengua.

La meua llengua materna, el castellà, ha estat influenciat per diferents circumstàncies segons la seva ubicació en la geografia mundial, que li donen matisos específics.

En el meu cas es pot dir que, en general, a Colòmbia es parla molt bon Castellà, especialment en algunes regions centrals, obertament reconegut per la “Real Academia de la Lengua Castellana”.

És molt probable que en pocs anys el castellà esdevingui la llengua més parlada.

Luis Carlos Castellanos Garcia inicial-bàsic-elemental (m. individual)